

ÎNCHEIERE

16 ianuarie 2019

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Ala Cobăneanu
Svetalana Filincova
Tamara Chișca-Doneva

examinând admisibilitatea recursurilor declarate de Iulia Maistrov și Societatea cu Răspundere Limitată „Asoio”,

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Iulia Maistrov împotriva Societății cu Răspundere Limitată „Asoio” și Viorel Gamaniuc, intervenient accesoriu Societatea de Asigurări Reasigurări „Moldcargo” cu privire la repararea prejudiciului cauzat în rezultatul accidentului rutier și încasarea cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei din 5 septembrie 2018 a Curții de Apel Chișinău, prin care au fost respinse apelurile declarate de Iulia Maistrov și Societatea cu Răspundere Limitată „Asoio” și a fost menținută hotărârea din 2 martie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Central,

c o n s t a t ă:

La 13 septembrie 2016 Iulia Maistrov a depus cerere de chemare în judecată împotriva SRL „Asoio” și Viorel Gamaniuc cu privire la repararea prejudiciului cauzat în rezultatul accidentului rutier și încasarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii reclamanta a indicat că la 18 august 2011 Viorel Gamaniuc, fiind angajat în funcția de șofer la SRL „Asoio”, se deplasa cu transportul de serviciu microbuzul de model „Mercedes Sprinter 316 CDI” pe bulevardul Cantemir din direcția str. Ismail spre bulevardul Negruzzi, mun. Chișinău și din motivul că în timpul deplasării nu a manifestat prudență sporită la trafic, a comis tamponarea sa.

A menționat că potrivit raportului de expertiză medico-legală nr. 2390/D din 21 septembrie 2011 s-a constatat factura coastelor II-VII pe stânga, hemopneumotorax pe stânga, contuzie pulmonară stânga, fractura deschisă a ambelor oase ale gambei stânga, fractura oaselor pubic și ischiatic pe stânga, trauma cranio-cerebrală închisă manifestată prin comoție cerebrală, care au fost cauzate prin acțiunea traumatică a unui obiect contondent-dur, care prezintă pericol pentru viață și în baza acestui criteriu se califică ca vătămare corporală gravă.

A arătat că prin decizia din 6 iulie 2012 a Curții de Apel Chișinău, menținută prin decizia din 19 decembrie 2012 a Curții Supreme de Justiție, Viorel Gamaniuc a fost condamnat în baza art. 264 alin. (3) lit. a) Cod penal, la 3 ani închisoare în penitenciar de tip semiînchis, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 4 ani, iar potrivit art. 90 Cod penal a fost suspendată condiționat executarea pedepsei cu închisoare pe un termen de probă de doi ani. Acțiunea civilă a părții vătămate Iulia Maistrov a fost admisă și s-a încasat din contul inculpatului Viorel Gamaniuc suma de 40000 lei, cu titlu de prejudiciu moral și 8400 lei, cu titlu de prejudiciu material. În rest, acțiunea civilă în partea încasării prejudiciului material s-a admis în principiu, urmând ca asupra cuantumului despăgubirilor convenite să hotărască instanța civilă.

Reclamanta a specificat că prejudiciul material nu a fost achitat benevol de către Viorel Gamaniuc, care nu a avut careva remușcări în acest sens, nu a recunoscut vina și nu a propus un ajutor material în vederea restabilirii sănătății sale, cu toate că i-a adus la cunoștință faptul că a trecut prin mai multe operații cu cheltuieli semnificative, fiind într-o situație materială precară, în consecința accidentului fiind încadrată în xxxxx pentru toată viața, iar membrii familiei după acest accident rutier au fost nevoiți să solicite de la locul de muncă concedii fără plată pentru îngrijirea sa.

A relevat că suma prejudiciului material solicitat în mărime de 1 000 000 lei, se compune din cheltuieli pentru tratament chirurgical pentru două operații costisitoare, cheltuieli pentru tratament medicamentos privind reabilitarea postoperatorie timp de 5 ani, pentru alimentație specială suplimentară, protezare, îngrijire străină, reciclare profesională, tratament sanatorial, inclusiv și cheltuieli pentru însoțitor.

În această privință, a anexat la acțiune numai o parte din bonurile fiscale în sumă de 49 521, 31 de lei, deoarece timp de patru ani celelalte bonuri nu s-au păstrat, dar a susținut că a suportat până la un milion de lei și continuă să cheltuiască sume considerabile pentru menținerea vieții și sănătății.

A menționat că lăasă la discreția instanței stabilirea cuantumului prejudiciului suportat, precum și modalitatea și forma răspunderii părților.

A mai indicat că a fost nevoită să depună această acțiune din motiv că, Viorel Gamaniuc a solicitat în cadrul unui dosar civil restituirea sumei de 6800 lei în calitate de prejudiciu material achitat în plus, pe care nici nu l-a încasat.

Reclamanta și-a întemeiat acțiunea în baza prevederilor art. 280, 1420, 1421 Cod civil.

A solicitat admiterea acțiunii ca fiind depusă în termen, încasarea de la SRL „Asoio” și Viorel Gamaniuc a prejudiciului în mărime de 1 000 000 lei și a cheltuielilor de judecată.

Prin încheierea din 21 martie 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Central a fost atras în calitate de intervenient accesoriu SAR „Moldcargo”.

Prin hotărârea din 2 martie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Central, cererea de chemare în judecată a fost admisă parțial. S-a încasat în mod solidar de la SRL „Asoio” și Viorel Gamaniuc în beneficiul Iuliei Maistrov, prejudiciul material cauzat sănătății în rezultatul accidentului rutier în sumă de 22 315, 23 de lei, precum și în beneficiul statului taxa de stat în sumă de 669, 45 de lei. În rest, acțiunea a fost respinsă.

La 19 martie 2018 și 2 aprilie 2018, Iulia Maistrov și SRL „Asoio” au declarat apel împotriva hotărârii din 2 martie 2018 a Judecătorei Chișinău, sediul Central.

Prin decizia din 5 septembrie 2018 a Curții de Apel Chișinău, au fost respinse apelurile declarate de Iulia Maistrov și SRL „Asoio” și a fost menținută hotărârea din 2 martie 2018 a Judecătorei Chișinău, sediul Central.

Pentru a decide astfel, prima instanță și instanța de apel și-au întemeiat soluția pe prevederile art. 1410 alin. (1), (2) și (5), art. 1398 alin. (1), 1418 alin. (1), art. 280 lit. c) Cod civil,

În acest sens, instanța de apel a menționat că prima instanță corect a reținut în vederea stabilirii cuantumului prejudiciului cauzat, doar acele probe care au o legătură directă cu fapta ilicită, având în vedere că din suma pretinsă de 1000 000 lei, reclamanta a anexat la materialele cauzei bonuri fiscale doar în sumă de 49 521, 31 de lei, astfel că diferența pretinsă nu a fost demonstrată prin probe admisibile și pertinente.

La fel, instanța de apel cu referire la sumele încasate a considerat că prima instanță corect a conchis că, urmează a fi luate în considerație doar acele bonuri fiscale, care se încadrează în perioada de 3 ani anterioară intentării acțiunii, și anume începând cu data de 13 septembrie 2013, fapt ce corespunde prevederilor art. 280 Cod civil.

În consecință, instanța de apel a conchis că prima instanță a dat o apreciere obiectivă probelor administrate, a constatat și elucidat pe deplin toate circumstanțele care au importanță pentru soluționarea cauzei și corect a aplicat normele de drept material și procedural.

La 2 noiembrie 2018 Iulia Maistrov a declarat recurs împotriva deciziei din 5 septembrie 2018 a Curții de Apel Chișinău.

În susținerea recursului a invocat dezacordul cu decizia instanței de apel și hotărârea primei instanțe, considerându-le neîntemeiate și ilegale.

A susținut că instanțele de judecată imparțial au apreciat prejudiciul moral cauzat în urma accidentului rutier, care este unul simbolic și corespunde realității și pierderilor suportate.

Recurenta a solicitat admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și hotărârii primei instanțe, cu emiterea unei noi hotărâri.

La 13 decembrie 2018 SRL „Asoio” a declarat recurs împotriva deciziei din 5 septembrie 2018 a Curții de Apel Chișinău.

În susținerea recursului s-a invocat încălcarea și aplicarea eronată a normelor de drept material.

A relevat că instanța de apel nu s-a expus asupra tuturor motivelor invocate în cererea de apel și nu a luat în considerație faptul că acțiunea a fost depusă cu omiterea termenului de prescripție extinctivă.

A mai enunțat că în speță, prejudiciul material pretins a fost acoperit integral prin polița RCA eliberată de SAR „Moldcargo” SA.

La fel, a susținut că acțiunea a fost înaintată împotriva părților necorespunzători, deoarece nici SRL „Asoio” și nici Viorel Gamaniuc nu sunt subiecții raportului juridic privind despăgubirea de asigurare.

Într-un alt context, a indicat că la cererea de chemare în judecată nu au fost anexate probe ce ar dovedi întinderea prejudiciului material.

Recurentul a solicitat admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și hotărârii primei instanțe, cu emiterea unei noi hotărâri prin care acțiunea să fie respinsă ca fiind depusă tardiv și neîntemeiată.

În conformitate cu art. 434 Cod de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Curtea de Apel Chișinău a pronunțat decizia contestată la 5 septembrie 2018.

Astfel, recursul declarat de Iulia Maistrov la 2 noiembrie 2018, este în termen.

Totodată, în privința recurentului SRL „Asoio”, la dosar nu există date privind recepționarea deciziei instanței de apel.

Prin urmare, recursul declarat de SRL „Asoio” la 13 decembrie 2018, este în termen.

Prin referința din 6 decembrie 2018, SAR „Moldcargo” a solicitat de a declara recursul Iuliei Maistrov, ca inadmisibil.

Prin referința din 9 ianuarie 2019, SRL „Asoio” a solicitat admiterea recursurilor declarate de Iulia Maistrov și SRL „Asoio”, casarea hotărârii primei instanțe și a deciziei instanței de apel, cu încetarea procesului în baza art. 265 lit. b) Cod de procedură civilă.

Examinând temeiurile recursurilor declarate de către Iulia Maistrov și SRL „Asoio”, în raport cu materialele cauzei civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursurile sunt inadmisibile.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursurile declarate de către Iulia Maistrov și SRL „Asoio”, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Astfel, argumentele invocate în recursurile declarate se referă la dezacordul recurenților cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau procedural, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432. alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

În această ordine de idei, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII Cod de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin.(4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă, însă, din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera inadmisibile recursurile declarate de către Iulia Maistrov și SRL „Asoio”.

În conformitate cu art. 270, 433 lit. a), 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

dispune:

Recursurile declarate de către Iulia Maistrov și Societatea cu Răspundere Limitată „Asoio”, se consideră inadmisibile.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Ala Cobăneanu

judecătorii

Svetlana Filincova

Tamara Chișca-Doneva